

Lied: Uit nacht en ontij zijn getogen

(Zingenderwijs 133)

1. Uit nacht en ontij zijn getogen
de mensen van verlies en pijn
die onder het geweld gebogen
de eeuwen door vernederd zijn.
Van verre komen zij gelopen,
geschonden levens door de haat,
die niet in staat zijn te geloven
in 't gloren van de dageraad.

2. Ten prooi aan wanhoop,
angst en zorgen,
diept Gij ons op uit duisternis,
verhaalt ons van een nieuwe morgen
die het begin van leven is.
De mensenzoon rijst uit het duister
en zaait zijn licht in ons bestaan,
dat hij verspreidt in volle luister:
Hij deed ons uit de dood opstaan.

3. Gij zijt de zon van God gegeven
en brengt de schepping aan het licht:
Aarde ontluikt, teken van leven,
heeft vrede wereldwijd gesticht.
Steek Gij ons aan, licht van genade
en ga ons op in deze tijd.
Dan staan wij op tot U, herschapen
om dragers van uw licht te zijn.

Tekst: Frank Roze, melodie: psalm 118

Licht zijn voor elkaar

Wij kunnen licht zijn voor de wereld en licht brengen naar elkaar.
Wij kunnen onze liefde en onze goedheid uitstralen zoals Jezus
het ons heeft voorgedaan. Moge zijn leven ons inspireren en kracht geven
om zijn voorbeeld na te volgen.
En bidden we dan met zijn woorden:

Onze Vader

Vredewens

Dat vrede het mag winnen
op alle plaatsen waar mensen op elkaar botsen;
dat we elkaar in de ogen durven te blijven kijken
en niet de moed verliezen om met elkaar in gesprek
te gaan;
dat we blijven proberen om elkaar te begrijpen

en niet voor elkaar weg te lopen
of elkaar dood te zwijgen;
dat we niet bang zijn voor confrontaties met de
ander
en een uitgestoken hand nooit afslaan;
opdat we in alle oprechtheid uitspreken:
Vrede voor jou, en alle goeds!

Lied: O dag van de verrijzenis

(Gezang 201 Liedboek voor de kerken)

1. O dag van de verrijzenis,
de volken zijn verblijd,
Pasen des Heren, Pasen is 't,
nu Hij ons zelf geleidt,
ons leidt naar 't leven uit de dood
en naar de hemel heen
uit deze aarde en haar nood.
Hij leidt ons, Hij alleen.

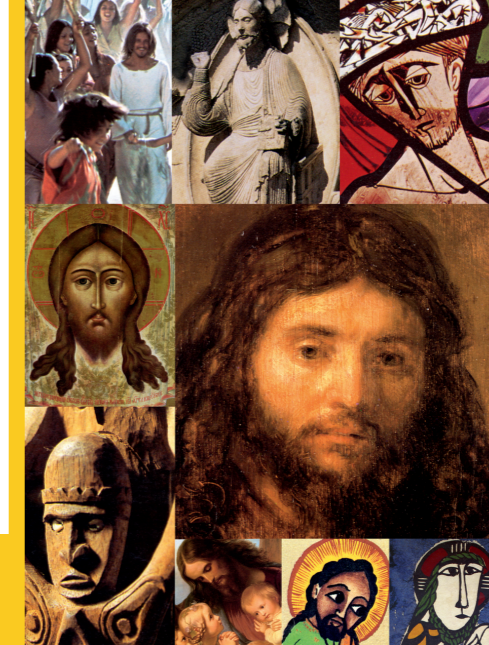
2. O laat ons waarlijk zuiver zijn,
dan zien wij hoe in 't licht,
zo stralend als de zonneshijn
Christus staat opgericht.
Dan horen we als de dag aanbreekt
met bovenaardse gloed,
hoe Christus zelve tot ons spreekt
zeggende: weest gegroet.

3. De hemel heft het loflied aan,
de aarde is verblijd,
Christus de Heer is opgestaan
in al zijn majesteit.
De wereld die onzichtbaar is,
de wereld die men ziet,
begroeten de verrijzenis
en zingen 't zegelied.

Tekst: Johannes Damascenes
Vertaling: J.W. Schulte Nordholt

Colofon

Deze liturgie is samengesteld door Esther Disveld, theologe en redactielid van Open Deur.
De meditatieve teksten bij de Bijbelteksten zijn van Beate Rose, geestelijk verzorger in het Jeroen Bosch
Ziekenhuis in Den Bosch ('De dienaar', 'De verlatene', 'De gestorvene' en de tweede tekst 'De opgestane') en Aart
Mak, pastor bij Kerk zonder Grenzen en redactielid van Open Deur ('De onschuldige', 'De lijdende', eerste tekst
'De opgestane'). De andere teksten zijn van de hand van Esther Disveld, tenzij een andere auteur vermeld staat.
**Deze liturgie hoort bij het paasnummer van oecumenisch maandblad Open Deur, maart 2010. Losse
nummers zijn te bestellen bij Boekencentrum Uitgevers, e-mail: abonnementen@boekencentrum.nl,
tel. 079-3628628. Een proefabonnement kost 5 euro (4 nummers), een jaarabonnement 29 euro.**

Wie is Jezus?

**Liturgie voor een viering waarin
wordt toegeleefd naar Pasen**

Lied: Uit uw hemel zonder grenzen

(Gezang 161 Liedboek voor de Kerken, Verzameld Liedboek 245)

1. Uit uw hemel zonder grenzen
komt Gij tastend aan het licht,
met een naam en een gezicht
even weerloos als wij mensen.

2. Als een kind zijt Gij gekomen,
als een schaduw die verblindt,
onnaspeurbaar als de wind
die voorbijgaat in de bomen.

3. Als een vuur zijt Gij verschenen,
als een ster gaat Gij ons voor,
in den vreemde wijst uw spoor,
in de dood zijt Gij verdwenen.

4. Als een bron zijt Gij begraven,
als een mens in de woestijn.
Zal er ooit een ander zijn,
ooit nog vrede hier op aarde?

Tekst: Huub Oosterhuis

Beelden van Jezus

Wie is Jezus? Hij spreekt ons aan en roept veel op.
Maar wie is hij voor ons? Waar doet hij ons aan
denken? Aan iemand die lang geleden leefde. Maar
ook aan mensen die vandaag de dag leven, en lijden
zoals hij deed. Is het ook mogelijk om onszelf in
hem te zien?

In elk geval zijn er ontelbaar veel beelden van Jezus.
Maar in geen enkel beeld is hij te vangen of op te
sluiten. Door zijn onverbreekelijke band met God
onttrekt hij zich steeds opnieuw aan onze ogen. Om
telkens weer ontdekt te kunnen worden in de mens
die naast ons staat. En soms ook in ons woont.

Samen bidden

Goede God,
sta ons bij als we het zwaar krijgen
en het donker wordt
in en om ons heen.
Geef dat wij net als uw zoon Jezus
blijven vertrouwen op U
die geen enkel leven verloren laat gaan.
Help ons opdat het vuur van de liefde
in ons brandend blijft
en de vlammetjes van hoop
nimmer zullen doven. Amen.

De eerste kaars van de zevenarmige kandelaar wordt aangestoken

De dienaar (bij Johannes 13, 5 en 8)

Alleen nu ik mijn ogen sluit kan ik dit dragen. Hoe kan ik ooit vergeven wat jij mij aandoet, Helper? Geholpen worden maakt mij onbeholpen, weerloos, klein.	Je kijkt mij aan en zegent mij om wie ik ben. Niet klein, zoals ik vrees. Niet groot als jij, maar mens als ieder ander.
---	---

Ik buig voor jou
en ga.

De tweede kaars wordt aangestoken.

De onschuldige (bij Johannes 19,5)

Een sluwe vos en een rabauw. Ik zie hen beiden
vanuit mijn ooghoeken. Ik weet niet voor wie ik het
meeste bang ben. Voor de gluisperige woorden van
de een, of voor de harde knuisten van de ander. Ze
hebben over me geoordeeld. Ik had geen schijn van
kans. Ze hebben bloed geroken en zullen mijn bloed

laten stromen. Nu zie ik jou schuin voor me staan,
ergens tussen het schreeuwende publiek. Ken je me
nog? Ben je net zo bang als ik? Of ben je opgelucht
dat ik hier sta, niet jij? Schaam je niet voor die
gedachte.

De derde kaars wordt aangestoken.

Lied: In stille nacht

(Tussentijds 159)

1. In stille nacht houdt Hij de wacht
waar alle and'ren slapen.
De ogen zwaar, de harten moe,
hebben wij Hem verlaten.

3. Een beker vol van vreugdewijn
heeft Hij met ons gedronken.
Een bitt're kelk vol eenzaamheid
hebben wij Hem geschonken.

5. Tot aan het einde van de tijd
zal ik zijn wachtwoord horen:
Waakt dan en bid! Dan raak ik nooit
meer aan de nacht verloren.

2. Waarom blijft niet het laatste lied
in onze harten hangen?
De lofzang klonk, maar is verstomd.
De dood houdt ons omvangen.

4. In stille nacht heeft Hij volbracht
de doortocht voor ons leven.
De nieuwe morgen van Gods trouw
heeft Hij ons doorgegeven.

Tekst: Sytze de Vries

De verlatene

Niemand
kan de weg gaan
die jij moet gaan,
zo naakt, zo diep.

Kan ik je troosten?
Mag ik dichterbij?
Zo eenzaam, zo stil.

Wat ik je zeggen wilde
is weggewaaid.

Alleen mijn lichaam
is nog waar.

www.open-deur.nl

De vierde kaars wordt aangestoken

De lijdende (bij Marcus 15,25 en 33-34)

Niets, bijna niets ben ik nog. Mijn lichaam is een zak
met botten en water. Ik kan me haast niet bewegen.
Elke beweging doet nog meer zeer. Dit is geen leven.
Ik kan niet meer denken. Beelden, gezichten gaan
door me heen. Het meer. De zon boven de tempel.
Mijn moeder toch ze nog jong was. Jacobus met

een mond vol druiven. Een vrouw die er altijd was.
Maar denken kan ik niet meer. Ik hoor mezelf
schreeuwen. Mijn keel is rauw. Alles doet zeer,
zo verschrikkelijk zeer. Hoort u wat ik roep? Is er
iemand die mij hoort?

De vijfde kaars wordt aangestoken

De gestorvene (bij Johannes 19, 30b)

Nu ik
alleen nog vlees ben,
dood en loodzwaar,
koud,
zonder beweging.

Blijf nu bij mij
en houdt me hoog.

Kijk me wakker,
huil me heel,
verlang me levend.

De zesde kaars wordt aangestoken

Stilte

De opgestane (bij Lucas 24, 6a)

Wat een vreemde dag. Het is licht, maar anders. Het
licht lijkt wel uit de verte te komen. Is dit die andere
wereld waar je naartoe gaat als je sterft? Maar
waarom leef ik dan nog? Ik bijt in mijn hand en het
doet even zeer als altijd.

De vreemdelingen voor mij blijven maar zeggen:
opgewekt uit de dood. Ik moet huilen. Dit kan niet
waar zijn. Ik laat me meevoeren in mijn gevoelens.
En ik merk dat ik het diep in mijn hart al wist. Door
het licht. Wat zal ik doen?

De zevende kaars wordt aangestoken

Welkom
lieve levende
welkom in mijn tuin.

Zo lang heb ik gewacht
maar nu wordt alles licht
en groen en bont.

Nu zal ik wortelen en opstaan
nu mag ik naar de hemel groeien
en leven in jouw spoor.

De Paaskaars wordt aangestoken